

HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

140 - RE-ESTABLISHING THE SANHEDRIN TODAY - PART 2 OU ISRAEL CENTER - SUMMER 2019

We saw in Part 1 that the Rambam rules in Mishne Torah, following a similar analysis in his commentary on the Mishna, that it could be possible to restart the original Semicha and thereby reconvene a Sanhedrin.

1. הרי שלא היה בארץ ישראל אלא סומך אחד מושיב שנים בצדו וסומך שבעים כאחד או זה אחר זה, ואחר כך יעשה הוא והשבעים בית דין הגדול ויסמכו בתי דינין אחרים. נראין לי הדברים שאם הסכימו כל החכמים שבארץ ישראל למנות דיינים ולסמוך אותם הרי אלו סמוכים ויש להן לדון דיני קנסות ויש להן לסמוך לאחרים. אם כן למה היו החכמים מצטערין על הסמיכה כדי שלא יבטלו דיני קנסות מישראל? לפי שישראל מפוזרין ואי אפשר שיסכימו כולן. ואם היה שם סמוך מפי סמוך אינו צריך דעת כולן אלא דן דיני קנסות לכל שהרי נסמך מפי בית דין, והדבר צריך הכרע.

רמב"ם הלכות סנהדרין פרק ד הלכה יא

The Rambam rules in Hilchot Sanhedrin that if all the Rabbis of Eretz Yisrael were to agree on giving Semicha to certain individuals, Semicha could be restarted and a new Sanhedrin appointed. The only reason this had not happened in the past was geo-political - the dispersion of the Jewish people and their inability to reach consensus¹. However, the Rambam does not appear to be fully confident that this is halacha and leaves the matter for further decision.²

The response to this in other mefarshim was muted, with some³ quoting the Rambam, and few explicitly disagreeing⁴.

We also saw in Part 1 that in 1538 R. Yaakov Beirav, a refugee from the Spanish expulsion of 1492, assembled 25 Rabbis in Tzfat, who conferred Semicha on him. He, in turn, gave Semicha to others. Semicha was offered to R. Levi ibn Chaviv (the Maharalbach), who was the leading rabbi in Yerushalayim, but he firmly rejected it and opposed the entire renewal of Semicha. A question was sent to R' David ibn Zimra - the gadol hador in Egypt.

A] THE GREAT SEMICHA DEBATE IN TZFAT - THE RESPONSE OF THE RADVAZ

The Radvaz responded that he was firmly opposed to the Semicha project, and gave at least 6 reasons.

2. [נא] נראין לי הדברים שאם הסכימו וכו'. על לשון זה סמכו חכמי צפת והגדול שבהם לסמוך סמוכין לדון דיני קנסות ולא עלה זידם לפי שהחכם שהיה צירושלים לא הסכים עמהם. ושאלו את פי צעודי צמלרים ואת פי חצרי ולא הסכמו. ואני הארכתי באותה תשובה לבטל דעתם. ושלא דקדקו יפה בלשון רבינו חזקוני שמה שכתב רבינו ו'הדבר צריך הכרע' קאי למאי דסליק מיניה ואם היה שם סמוך מפי סמוך וכו' והא דלא ליתא! כי דבר זה אין צריך הכרע שהרי הוא כתב למעלה שהוא בג' והוא שיכיר אחד מהם סמוך וכו' כאשר הוכחנו מהאיך דר"י בן צבא. ... א"כ ע"כ מה שכתב 'והדבר צריך הכרע' ארישא קאי ובין שהוא בעלמו לא פשיטא ליה איך נעשה אנוחנו מעשה!? ...

רדב"ז הלכות סנהדרין פרק ד הלכה יא

The Radvaz firstly rejects any suggestion that the phrase 'hadavar tzarich hechrea' could refer to the other statement of the Rambam in this halacha - that one musmach can act alone.⁵ This later point is in fact clear from his previous psak. So the doubt of the Rambam must be referring to the entire question of whether Semicha can be restarted at all.

Note that later in history other poskim took different approaches to what the Rambam could have meant by הכרע והדבר צריך הכרע .

• In the 19th Century R. Yisrael Yehoshua Trunk, Av Beit Din of Kutno, understood that it meant that the views of the Rabbis of Chutz l'Aretz must also be taken into consideration in this matter.⁶

1. We will see below a parallel discussion in the Rambam concerning why the Talmud was sealed.

2. This is the only place in Mishne Torah that the Rambam uses the phrase והדבר צריך הכרע !!

3. Such as the Rashba and the Meiri - see Part 1.

4. The Ravad does not comment, indicating his agreement with the Rambam's position.

5. As had been argued by the Mahari Beirav.

6. Even though we saw in Part 1 that the Rambam rules that the ultimate decision rests solely with the rabbis of Eretz Yisrael.

- In the 20th Century R. Benzion Uziel⁷ and R. Chaim David Halevi understood that this simply meant that the matter will require extremely careful consideration in the future.
- R. Dr. Benard (Dov) Revel, President of Yeshiva College, suggested⁸ that these last words may indeed have been added to the Rambam by a later commentary⁹!

3. ... ותו שהרי הקשה הרב א"כ למה היו מוטערים וכו' כי האי עוזדא דר"י בן צבא ותירץ לפי שישראל מפוזרים וכו'. ומה צכך והלא צא"י קרובים זה לזה והיו יכולים להסכים על הסמיכה ע"י שלוחים או ע"י אגרות. אלא מאי חית לך למימר? שהיו לריבים לביית כלם במעמד אחד והיה רחוק לקצאם הואיל והם מפוזרים. הא למדת דאפילו למה שהבינו בדברי רבינו היה לריך שכל חכמי א"י יהיו במעמד אחד.

שם

Secondly, the Radvaz argues that the entire process of restarting the Sanhedrin can only be done when the rabbis are together in one synod¹⁰. Since this was not done and the rabbis of Yerushalayim had been left out, the process was invalid.

4. ... ועוד שגראה שלריך הנסמך ראוי להורות בכל התורה כולה. ורחוק צעיני שיש צדור הזה מי שראוי להורות בכל התורה כולה.

שם

Thirdly, the Radvaz argues that real Semicha is only valid if given to someone who knows the entire Torah¹¹. He doubts whether there could be any such person in his generation.¹²

5. ... ועוד שהראיה שכתב רבינו בפירוש המשנה לדבר אינה ראויה לסמוך עליה וז"ל שאם לא תאמר כן א"א שתמלא צ"ד הגדול לעולם לפי שנלטרך שיהיה כל אחד מהם סמוך על כל פנים והקצ"ה יעד שישובו כמו שנאמר ואשיבה שופטיך כצראשונה ויועליך בצמחלה וכו'. ומי יתן ואדע שהרי אליהו צא לפני המשיח כמצואר צבתאים וצדרי רז"ל והרי הוא סמוך ויסמוך אחרים לפניו הוא המשיח!

שם

Fourthly, the Radvaz takes issue with the Rambam's argument in his commentary on the Mishna that without a community vote to restart Semicha, there would never be another Sanhedrin. In fact, Eliyahu will come before Mashiach and he will certainly have the original Semicha, which will enable him to grant Semicha to others.

6. ... ותו דצני ראובן עתידים לצוא ולעשות מלחמות לפניו צוא מלך המשיח ומאן לימא לן שלא יהיה צבן סמוך מפי סמוך, והוא יסמוך אחרים!?

שם

Fifthly, the Radvaz argues that the returning lost tribes (in particular Reuven) may have someone with the original Semicha who could then restart the process.

7. ... ותו שאמרו במדרשות שהמשיח יתגלה בגליל ויחזור ויתכסה. ומאן לימא לן שלא יסמוך צ"ד צמן שיתגלה בתחלה. ואפשר שמתוך קושיית אלו זולתם לא סמך על מה שכתב בפירוש המשנה וכתב צפסק 'והדבר לריך הכרע'. ...

שם

Lastly, the Radvaz quotes a tradition that the Mashiach will come first, then disappear, before returning permanently. Maybe Mashiach could appoint¹³ the Sanhedrin on his first appearance.

We also saw in Part 1 that one of the significant factors in the opposition to the Semicha project was the concern of Messianic fervor and where that could lead the Jewish people. For many, the whole question of 'pushing' the agenda of redemption was anathema. According to this approach, issues such as reconstituting the Sanhedrin could only be address AFTER Mashiach had arrived.

7. Who was extremely positive about the potential restoration of the Sanhedrin - see below.

8. R. Dov Revel in an article in Chorev, Vol 5 (1939) - *Chiddush Ha-Semicha Lifnei Arba Meot Shana*.

9. A point hotly disputed by other scholars! Although the Rambam is quoted by a number of other Rishonim (see the Meiri and the Rashba cited in Part 1) without the addition of these last 3 words, no manuscript of the Rambam has been found without these words.

10. We also saw this in the Meiri.

11. The expression 'rauy lehorot bechol haTorah kola' is generally understood to mean not that the Rav in question has universal recall, but universal understanding. Rav Moshe Soloveitchik wrote this about about his son, the Rav, in 1935 in recommending him for the position of Chief Rabbi of Tel Aviv. The Chazon Ish also listed 32 people in his generation who he felt fulfilled this criterion. These included the Chafetz Chaim and R. Meir Simcha of Dvinsk. For more details see <https://seforimblog.com/2018/06/gems-from-rav-herzogs-archive-part-2/>

12. Which is a remarkable statement given the people in that generation! Consider R. Yosef Karo, the Arizal and others.

13. The Radvaz does not explain how Mashiach could appoint the Sanhedrin without first himself having Semicha.

B] A PARALLEL DEBATE: THE SEALING OF THE TALMUD**B1] WHEN WAS THE TALMUD SEALED?**

8. רבי ורבי נתן סוף משנה, רב אשי ורבינא סוף הוראה

בבא מציעא פו.

The Gemara itself refers to the generation of Rav Ashi and Ravina as 'the end of ruling'.

9. תראי שחברו התלמוד הם רב אשי ורבינא וסיעתם ובימיהם נחתם התלמוד

מבוא התלמוד לר' שמואל הנגיד

R. Shmuel Hanagid (11C Spain) in his introduction of the Talmud refers to the 'sealing' of the Talmud.

10. כאשר מתו כל החכמים ע"ה שהאחרונים מהם רבינא ורב אשי וכבר נשלם התלמוד, הרי כל מי שעמד אחריו אין מטרותו אלא הבנת דבריהם שחברו בלבד, עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע

הקדמת הרמב"ם למשנה

The Rambam rules that no one after the Talmud has the authority to argue with it, or add or subtract from it.

11. דכא קיימא לן צצצא מליעא 'רב אשי ורבינא סוף הוראה' ... כא אין אדם רשאי לחדש דבר מעתה חלא ודאי כמו שפסקו האחרונים כך נעשה ...

רשב"ם בבא בתרא קל:

*This is agreed upon (here by the Rashbam) across all halachic commentaries and is a consensus position¹⁴.***B2] WHY WAS THE TALMUD SEALED?****(a) Rav Sherira Gaon - The Decline Of The Generations**

12. יט. וכיון דחזא רבי דאיכא שנויא כולי האי בתנויי דרבנן, אף על גב דטעמיהו לחדא מילתא סלקין, חש דלא נפיש ואתי פסידא מינא דמלתא, הואיל וחזא דקא ממעט לבא וקא מסתם מעין החכמה ומסתלקא תורה, כי ההיא דאמר ר' יוחנן בעירובין (נג, א) לבן של ראשונים כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל, ואמרין מאן ראשונים ר' עקיבא אחרונים ר' אלעזר בן שמוע

איגרת רב שרירא גאון כיצד נכתבה המשנה

יט. וכיון שראה רבי שיש כל כך שנויים במשניות רבותינו, אף על פי שטעמיהם עולים לדבר אחד, חשש שלא יצא ויבא הפסד מאותו דבר, הואיל וראה שמתמעט הלב ושמסתתם מעין החכמה ומסתלקת התורה, כמו שאמר ר' יוחנן בעירובין [נג.]: לבן של ראשונים כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל. ואמרו, מי הם הראשונים, ר' עקיבא. ואחרונים, ר' אלעזר בן שמוע.

שם תרגום עברי

13. עג. ואתא דרא אחריןא ואתמעט ליבא, והתך מילי דהוו פשטין להון לראשונים ופרשי להון לתלמידיהו, והוו כגון התך פירושי דלא צריכי כולי עלמא למגרסינהו ולמקבענהו בגמרא, הוו השתא בההוא דרא ספיקי, וצריכין למקבעינהו בגמרא ובגרסא ... וכל דרא דבתר דרא ממעיט ליבא, דאמר ר' יוחנן בעירובין (נג.) ואנו לבנו נקב כמחט סדקית, אמר אביי ואנו כסיכתא בנרא לגמרא, ואמר רבא ואנו כאצבעתא בקירא לסברא, ואמר רב אשי ואנו באצבעתא בברזא לשכחא. וכמה דאמעט ליבא ואתילדו ספקי, התך פרושי הראשונים דלא הוו קביעין בימיהוון מקבעין השתא ומגרסין ועובדי דעבדי התך רבנן קמאי מתני השתא בגמרא.

איגרת רב שרירא גאון כתיבת התלמוד

עג. ובא דור אחר ונתמעט הלב, ואותן הדברים שהיו פשוטים להם לראשונים ופרשום לתלמידיהם, והיו כמו אותן הפרושים שאין כל העולם צריכים ללמוד אותם ולקבעם בגמרא. היו עכשיו באותו הדור מסופקים ונצרכים לקבעם בגמרא ובתלמוד ... ובכל דור ודור מתמעט הלב, כפי שאמר ר' יוחנן בעירובין, ואנו לבנו נקב כמחט סדקית. אמר אביי, ואנו [קשים] לגמרא כיתד בקיר. ואמר רבא, ואנו [קשים] לסברא כאצבע בדונג. ואמר רב אשי, ואנו [נוחים] לשכחה כאצבע בברז. ובמדה שנתמעט הלב ונולדו ספקות, אותן פירושי הראשונים שלא היו קבועין בימיהם היו נקבעים עכשיו ונלמדים, ומעשים שעשו אותן רבותינו הראשונים נשנים עכשיו בגמרא.

שם תרגום עברי

Rav Sherira Gaon, based on ample precedent from the Talmud, subscribes to a philosophy of 'Yeridat HaDorot' - the decline of the generations. The Talmud was authoritative since no one in a later generation had (or would have until the coming of Mashiach) the status to challenge it.

14. Of course, the Karaites did NOT accept the authority of the Talmud and developed their own system of halachic interpretation of the Chumash.

(b) Rambam - Socio-Political Realities

14. נמצא רבינא ורב אשי וחבריהם סוף גדולי חכמי ישראל המעתיקים תורה שבעל פה. ושגזרו גזירות והתקינו התקנות והנהיגו מנהגות ופשטה גזירתם ותקנתם ומנהגותם בכל ישראל בכל מקומות מושבותם. ואחר בית דין של רב אשי שחבר הגמרא וגמרו בימי בנו נתפזרו ישראל בכל הארצות פיזור יתר והגיעו לקצוות ואיים הרחוקים ורבתה קטטה בעולם ונשתבשו הדרכים בגייסות ונתמעט תלמוד תורה. ולא נכנסו ישראל ללמוד בישיבותיהם אלפים ורבות כמו שהיו מקודם אלא מתקבצים יחידים השרידים אשר ה' קורא בכל עיר ועיר ובכל מדינה ומדינה ועוסקין בתורה ומבינים בחיבורי החכמים כולם ויודעים מהם דרך המשפט היאך הוא.

וכל בית דין שעמד אחר הגמרא בכל מדינה ומדינה וגזר או התקין או הנהיג לבני מדינתו או לבני מדינות רבות לא פשטו מעשיו בכל ישראל מפני רחוק מושבותיהם ושבוש הדרכים. והיות בית דין של אותה המדינה יחידים ובית דין הגדול של שבעים ואחד בטל מכמה שנים קודם חיבור הגמרא. לפיכך אין כופין אנשי מדינה זו לנהוג כמנהג מדינה האחרת. ואין אומרים לבית דין זה לגזור גזירה שגזרה בית דין אחר במדינתו. וכן אם למד אחד מהגאונים שדרך המשפט כך הוא ונתבאר לבית דין אחר שעמד אחריו שאין זה דרך המשפט הכתוב בגמרא, אין שומעין לראשון אלא למי שהדעת נוטה לדבריו בין ראשון בין אחרון

ודברים הללו בדינים גזירות ותקנות ומנהגות שנתחדשו אחר חיבור הגמרא. אבל כל הדברים שבגמרא הבבלי חייבין כל ישראל ללכת בהם וכופין כל עיר ועיר וכל מדינה ומדינה לנהוג בכל המנהגות שנהגו חכמי הגמרא ולגזור גזירותם וללכת בתקנותם הואיל וכל אותם הדברים שבגמרא הסכימו עליהם כל ישראל. ואותם החכמים שהתקינו או שגזרו או שהנהיגו או שדנו דין ולמדו שהמשפט כך הוא, הם כל חכמי ישראל או רובם והם ששמעו הקבלה בעקרי התורה כולה דור אחר דור עד משה רבינו עליו השלום.

הקדמה ליד החזקה לרמב"ם

The Rambam's position is quite different. He understands that the Talmud was sealed since this was the last practical opportunity that the Jewish people had to be together and agree collectively on their acceptance. After that period, geo-political realities dictated that the Jewish people were unable to gather together to agree on a new Talmud.

(c) The End of the '2000 years of Torah'

15. 172 years after the [destruction of] the Second Temple. the Two Millennia of Torah were completed and came to an end, and the angel of Torah departed, The wellsprings of wisdom diminished. This is what we say: "R. Yochanan said: the heart of the early ones is like

Medieval Jewish Chronicles vol I p173¹⁵

Another position is that the '2000 years of Torah' came to an end at around the time of the Gemara and, irrespective of the status of later generations, they can no longer 'download' Torah until Mashiach arrives.¹⁶

C] LATER ATTEMPTS TO RESTART THE SANHEDRIN**C1] FAILURE OF THE TZFAT INITIATIVE**

Despite the initial excitement, the Semicha project failed. R. Yaakov Beirav was forced (for other reasons) to leave Eretz Yisrael and the persecutions of the Ottoman Empire severely hampered the project. The new transmission of Semicha died out after only four generations.

16. אונס ומפתה, דנין אותה בשלשה דיינים, ובלבד שיהיו סמוכים בא"י. והאידנא שאין סמוכים, מנדין אותו עד שפייס את חבירו

שולחן ערוך אבן העזר הלכות אונס ומפתה סימן קעז סעיף ב

Rav Yosef Karo, one of the recipients of the new Semicha, rules¹⁷ in his later work, the Shulchan Aruch, that there is ultimately no Semicha today.¹⁸

However the personal position of R. Yosef Karo appears to remain positive about the project.

15. Published in 1887 by Adolph Neubauer, Oxford University

16. This is the position of the Chazon Ish. See also R. Zecharia Fendel, *Legacy of Sinai* p28 n68 and p176 n98.

17. Although the Shulchan Aruch is quoting here directly from the 11th Century Rif.

18. The Chazon Ish uses this, and the fact that none of the Rabbis who received Semicha actually ruled in dinei kenasot, as evidence that even the Rabbis of Tzfat ultimately agreed with the Maharalbach and the Radvaz, rejected the new innovation and abandoned the project. (See Chazon Ish Choshen Mishpat Likutum 1:3)

17. אני אני המשנה המדברת בפיך. ואני האם המיסרת את בניה אני היא המתחבקת עמך ואדבק בי תדיר בגין דיהא הדרי עליך והדרך עלי וכו'. כי ארוממך להיות שר ונגיד על כל גולת ישראל שבמלכות עראביסטאן. ויען כי מסרת נפשך על חזרת עטרת הסמיכה ליושנה, תזכה להיות מוסמך מכל חכמי א"י ומחכמי חוץ לארץ. ועל ידך אחזיר הסמיכה ליושנה ואזכך לגמור חיבורך וכו' ובתר כן תיתוקד על קדושת שמי ותסתלק כעמר נקי וכו'. ותזכה לתחיית המתים ותהיה מאותם שנאמר עליהם אלה לחיי עולם הבא ...

ספר מגיד מישרים פרשת ויקרא מהדורא קמא

Rav Karo was strongly encouraged by his Magid to restore Semicha and the Sanhedrin. (He also had a premonition that he would one day die at kiddush Hashem by being burnt at the stake, like Shlomo Molcho.)

C2] 19TH CENTURY - THE STUDENTS OF THE GAON

- In the early 19th Century¹⁹, some of the key students of the Vilna Gaon came to Eretz Yisrael, including R. Yisrael of Shklov, author of Pe'at ha-Shulchan. In 1830, he tried to renew Semicha in order to restore the Sanhedrin in the hope of bringing about the redemption. He went as far as sending an emissary to search for remnants of the Ten Lost Tribes²⁰, in the hope that they had continued the chain of Semicha, and could now confer Semicha upon others as well.²¹

18. (ל) ענין הסמיכות כו'. כי סמיכה לדין דיני קנסות דוקא צ"י... ועכשיו אפי' צ"י לא כמ"ס תוס' ורא"ש דצטעין סמוך מפי סמוך

ביאור הגר"א יורה דעה סימן רמב ס"ק ל

This position of R. Yisrael of Shklov is particular interesting since the Vilna Gaon himself seems to rule against the Rambam, and holds that real Semicha must be transmitted and cannot be restarted.²²

C3] 20TH CENTURY - ZIONISM AND THE RENEWED INTEREST IN THE SANHEDRIN

- The beginning of mass aliyah to Eretz Yisrael in the late 19th Century created stirred renewed interest in renewing Semicha.

19. כי עיקר תלונת המתקנים מעולם היתה שחשבו כי התקנות וההלכות שנאמרו זה מאות ואלפים בשנים ראויות להשתנות לרוח הזמן. והנה כשישיב ה' את שבותנו, אז הלא ישבו סנהדרין בלשכת הגזית. והמה יבחנו על כל דבר, על כל תקנה וכל מנהג, וכתורה יעשו ... עלינו להאמין כי באין ספק יהיו היושבים בבית דין הגדול גדולים מאד בתורה וצדיקים אמתיים, גם חכמי לב אשר דעת העולם לא תחסר מהם, למען ידעו עת לכל חפץ וענין תקנות וגזרות, החדשות והישנות, איך צריך הדור להתנהג בהם ...

עלינו לדעת שכאשר ישיב ה' אותנו לארצנו, בדרך של בני חורין העומדים ברשות עצמם, הלא ראשית חובתנו תהיה לכוון מרכז הדת. מן דין תורה נהיה מחויבים במצוה הגדולה שבגדולות של מינוי שופטים, וראש לכולם סנהדרין גדולה שממנה תצא תורה והוראה לכל ישראל. להחזיר העמוד הגדול הזה הוא יסוד תורה שבע"פ על מכונו. אז אין לנו להתיירא מפני פרצת הדת, שמא מתוך שיבואו להקל בדבר אחד עם העם, יפרצו בעוד דברים הרבה, רק ההיפוך. אנו חייבים להשריש בלב כל העם כולו, גדולת ערך השופטים שבימך... בטוחים אנחנו שלא תצא שום תקלה לישראל ח"ו מכל מצות השי"ת ועל אחת כמה וכמה מהמצוה הגדולה שבמצוות, שהיא השבת הבית דין הגדול אל המקום אשר יבחר ה'.

על הסנהדרין בהכרח יהיה לברר ע"פ רוב דעות הרבה דברים התלויים ברפיון, הרבה מנהגים שמחולקים בהם בני הארצות, ע"פ סיבת הפיזור, שאלו אחזו בדעה אחת ואלה בדעה אחרת מן גדולי הפוסקים. בהכרח יהיו שבים הכל למנהג אחד, אם בית דין הגדול של כל ישראל כן יגזור אומר ...

שמא יאמר אדם, הנה כל אותה השאיפה הגדולה משתברת מפני רעש המחלוקת שבין הר"י בירב והרלב"ח שהיתה בענין הסמיכה. ומי גבר בדורותינו ימצא אומץ להכריע בין גדולי עולם הללו ... על זה אענה ... אם יהיה לנו הדין מסופק, נוכל לסמוך שידונו הסנהדרין על כל פנים לעניני מילי דרבנן, שאם יישאר הספק על מקומו, ג"כ ספקו להקל. ועוד, עד כאן לא למדנו מדברי המחלוקת שלהם כי אם לדון דיני קנסות ונפשות, אבל על חובת המצוה לשמוע לכל הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא לא מצינו כלל שיהיה תלוי בסמיכה. אם כן ב"ד הגדול שיהיה יושב במקום אשר יבחר ה' אע"פ שלא יהיה סמוך ולא ידון דיני נפשות עד עת קץ, מכל מקום יהיה הוא עיקר יסוד תורה שבע"פ, ואליו נשמע.

הרב אהרן הכהן קוק, "על הציונות" - תרנ"ח (אוצרות-הראיה עמ' 928 ואילך)

19. Napoleon set up a 'Sanhedrin' in 1807, consisting of 71 Jewish leaders. These were mostly rabbanim, but also included Reform and other leaders. It functioned for around a year and then disbanded. It clearly did not fulfil any halachic role as a Sanhedrin.

20. See the Sefer Likutim in the Frankel Mishne Torah Sanhedrin 4:1, which quotes from R' Yisrael of Shklov's letter to the 10 Tribes. He was prepared to rule that if a Sanhedrin was found among the 10 Tribes (in chu'li), he would accept that they were following a psak (against R. Yehoshua ben Levi in Sanhedrin 14a) that the Sanhedrin could function outside Eretz Yisrael!

21. For more references on this and the following examples see Rabbi Shimshon Nadel's 2013 article in Torah Musings - *Can Semikha Be Renewed Today?* - available at torahmusings.com/2013/11/can-semikha-be-renewed-today/#fn-19481-59. Rabbi Nadel also featured this in recent editions of Torah Tidbits. Many of the details of this section are based on Rabbi Nadel's research.

22. Although the position is far from clear since the Beit Yosef (C.M. 295) understands that the Rosh actually rules like the Rambam on this!

Rav Kook, writing in 1898 before his Aliyah, was insistent that one of the major objectives of Zionism and the return of the Jews to Eretz Yisrael must be the re-establishment of the Sanhedrin. He is confident that a new Sanhedrin will be able to rise above machloket and, even if it cannot function as a 'full' Sanhedrin to judge on penalties or capital cases, it will certainly have authority to rule in Rabbinic issues and on the major policy issues affecting modern society.

- In 1901, R. Aharon Menchem Mendel HaKohen, rabbi of the Ashkenazic community in Cairo, issued a kol koreh to the rabbis of his generation, urging them to form a worldwide rabbinic organization, in the hope of forming a Sanhedrin. The organization's charter describes the restoration of the Sanhedrin as one of its goals and features a list of hundreds of rabbis from across the world who were in support. In 1911, he published his essay S'michat Chachamim on the question of renewing Semicha and restoring the Sanhedrin. His plan was for Semicha to be initially granted to 3 people - Sefardi, Lithuanian and Chassidic Rabbanim. This too met with opposition²³ (in particular from R. Chaim Berlin, son of the Netziv), but did receive some support - including from R. Yaakov Dovid Wilovsky (the Ridbaz), one of the leading rabbinic figures of the time. In a letter, Ridbaz writes that the restoration of the Sanhedrin is the medicine that will heal the Jewish People and restore Torah and Judaism to Israel.

20. הנני בזה להביע את דעתי, שלקרות לאסיפה ביחוד בשביל מטרת החזרת הסמיכה, אין השעה ראוי לכך כלל. לא נמצא לדברים שומע, ומקטרגים מעברים שונים יסובו עלינו, ואולי יצדקו ממנו! הדור הזה, קטן הוא לאין שיעור בדעתו, בשפלות לאין-חקר נגד הקדמונים. רק פרטים בודדים ישנם היוצאים מן הכלל. ואין לך דבר שיעורר תמהון ולעז כמו הנסיון לחדש דבר שכבר היה נראה ונדחה ... מה שיש בידינו הוא רק להקהיל אסיפת רבנים גדולה באה"ק וליתן לה תכונה קונגרסית, כלומר שתהיה חובה בכל שנה או בכל ב' וג' שנים, והיא תשים לב לכל ענייני האומה שיוכלו רק להכנס בחוג אנשי-קודש, אוהבי ה' ועמו באמת ...

אגרות הראיה - תר"ע אגרת שג (ח"א עמ' שמא)

By 1910, Rav Kook - by now the Chief Rabbi of Jaffa - was far more circumspect as to the efficacy of trying to re-establish the Sanhedrin. He felt that the project would attract enormous opposition - some of it justified - and would fail. He set his sights on a more modest annual Rabbinic congress to decide on the major halachic and policy issues of the day.

- With the institution of the Chief Rabbinate in the 1920s, some saw this as a step towards restoring the Sanhedrin.

21. ועל דבר ב"ד גדול בירושלים, הננו עסוקים בזה בעז"ה יחד עם גאוני וגדולי אה"ק ... אבל רחוקים אנו מלייחס למפעלנו שם של 'סנהדרין', שהוא מסאנא דרב מכרעיה בדור יתום שלנו, בעוה"ר. עד ישקיף ויראה ה' משמים וישלח לנו מורה צדק

אגרות הראיה - תרפ"א (באגרות-הראיה אגרת א-סח, ח"ד עמ' פ)

In 1921, Rav Kook writes that that our impoverished generation is unlikely to be able to produce a Sanhedrin and this may have to wait for Mashiach!

22. ויש שחדש הלכה שאין לה סמך בתלמוד ולא בכתובים אלא שהוא חידשה מדעתו על יסוד אמונתו החזקה מאד ביעודי הגאולה שהם צריכים להיות מתקמים על ידינו בראשונה. מבחינה זו כתב: 'נראים לי הדברים ...' (ה' סנהדרין פ"ד ה"א); והלכה זו שאין לה כל מקור בדברי רבותינו הקדמונים מצא לה הרמב"ם סמך מקרא שנאמר: (ישעיהו א-כז) 'וְאֲשִׁיבָה שְׁפִטֶיךָ כְּבָרְאֲשֵׁנָה וְיִעְצֶיךָ כְּבַתְחִלָּה'. ואם לא תאמר כן לא ימצא בית דין הגדול לעולם (פיה"מ סנהדרין פ"א). ... שגם הוסיף לפסוק לנו הלכה למעשה לעתיד לחדשו של בית דין הגדול שהוא הפוסק בישראל והוא עמוד התוך שכל האומה נשענת עליו ומתאחדת באחוד.

אין אני יודע אם דורנו זכאי לכך לגשת לחדושו של בית דין הגדול מצד הכשרתו או זכותו. אבל ודאי הוא לי שהוא חייב לכך בתוקף הכרח השעה. שעת יצירה זו שבית ישראל הולך ומתכנס בארץ נחלתו מעמידה לפנינו בעיות מרובות מאד שרק בית דין הגדול יכול לפתור אותן על יסוד התורה והמסורה, והוראותיו תהינה נשמעות ומקובלות לכל ישראל. אם נחמיץ את השעה חוששני מאד שהננו מאבדים בידיים שעות הכשר זו ונהיה אחראים לפני האלקים ולפני כל העם היושב בארץ ובגולה על הזנחה זו. נקומה נא ונקים את בית דין הגדול בירושלים, לא כדי לדון דיני קנסות ודיני נפשות ולא כדי להתיר בכורות במומיהם, אלא כדי לפתור שאלות החיים העומדות יום יום ביישובנו ובעולמנו, וכדי ליצור גרעין לקרב יעוד גאולתנו ואשיבה שופטך כבראשונה ויועצך כבתחלה - כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.

שו"ת פסקי עויאל בשאלות הזמן הפוסק בישראל

Rav Benzion Uziel²⁴ (writing in the 1920s/30s) sees the position of the Rambam as a foundation for us to rebuild the Sanhedrin, not so that we may return the powers of the Sanhedrin to fine or punish, but so that the halachic weight of the Sanhedrin can be brought to bear on the pressing societal, halachic and hashkafic problems of our time!

23. Many Rabbanim of the late 19th and early 20th Century were very nervous about halachic innovation and were heavily influenced by the Chatam Sofer's position of 'chadash assur min haTorah'. R. Chaim Ozer Grodzinski calls the very notion of renewing a Sanhedrin a 'chutza gedolah'.

24. For more on the worldview of Rav Uziel see the article - *The Grand Religious Worldview of Rabbi Benzion Uziel*, Rabbi Marc D. Angel Tradition 30:1 (1995), available at <https://www.jewishideas.org/article/grand-religious-worldview-rabbi-benzion-uziel>

- In 1938, R. Tzvi Makovsky, of the Tel Aviv rabbinate, published a comprehensive study on the topic, Va'ashivah Shoftayich. He sent letters to leading rabbinic figures, with a view to restoring the Sanhedrin in pre-state Palestine. Many of the responses he received were published in his work, and his efforts generated a flurry of scholarship on the topic.

23. מובן הדבר שמצד מצבנו לעומת הענקים הקדמונים הללו, היה ראוי לנו להיות מלאים בושה להרים ראש להכניסו בין ההרים הגדולים הללו ... ואני בעיני מאז, הנני רגיל להשיב בזה דבר לשואלי, כי אם שמצד הויכוח בגופי הלכות, יש לנו אפשרות להראות פנים להצד הנוטה כלפי ההן, בכל זה איני רואה שום אפשרות של כינוס הדעות בין חכמי ישראל שבדורנו, הלקוי יותר מכל הדורות מהקטיגוריא שבין ת"ח, שהיא אחת מסימני עיקבתא דמשיחא. ועל כן, להכנס בענין נשגב וקדוש בקדושתה של המדרגה העליונה שבתורה, בלא הכשרה והכנה לבבית ומעשית מוקדמת, הוא דבר שיעלה רק פולמוס-דברים, ושום תועלת מעשית לא יוכל לבוא מזה. אמנם לא ננעלו השערים לפנינו אם נתחיל ללכת באופן מודרך ...

וכבר מראשית יסודה של הרבנות הראשית בא"י באופן כללי ומוכר, בין מצד הקהל כולו ברובו הגדול באה"ק ובין מצד הממשלה, הבעתי את דעתי כי אם יעלה בידינו לסדר באופן הגון את הרבנות הראשית לסעיפיה וריכוזה, אז נוכל לפנות לכל קהל ישראל, וביחוד להרבנים הגאונים היותר משפיעים שבגולה, לכל אגודות הרבנים ולכל כינוסיהם, לכל אלה שהם רבנים באמת העומדים על יסוד קדושת התורה הקדושה ... וחודש אחד בשנה ייקבע לזמן הופעת השלוחים ביחד מגדולי רבני אה"ק וגדולי רבני הגולה. תהיה האסיפה הגדולה הזאת נקראת "הרבנות הכוללת", והמובן יהיה הרבנות של כל ישראל, הגוי כולו ... לפתרון של השאלות היותר גדולות וכלליות הקשורות בחיי האומה בארץ ובגולה ... כשכל אלה הדרכים יעוטרו באיזה מדרגה של הצלחה, אז רק אז תוכל לעלות על הפרק גם כן שאלה זו של השבת שבותנו בדבר ערכה של הסמיכה ואפשרותה ... אז יוכלו הדברים להיות במדרגה "מידי דקיימא לשאלה". אבל לפני ההתכוננות שלנו בצורה המוקדמת המבוארת בזה, יוכל כל מי שרוצה לפלפל בשאלה זו למלא את כל מאווי נפשו הרוחנית משום "דרוש ותקבל שכר" ... ואע"פ שהיא דרך ארוכה, אבל הלא כבר ידוע לנו שהדרך המובילה אל המטרה היא דוקא אותה הדרך ארוכה וקצרה ...

אוצרות הראי"ה עמ' 1073 - תשובת הרב משנת תרצ"ה (1935) לרב מקובסקי

In Rav Kook's final words on this issue, in the last year of his life in 1935, he feels that the political in-fighting of the Rabbinate would prevent any hope of forming a Sanhedrin at that time. However, he supported a gradual approach and wanted the established Rabbanut of Israel to expand into a 'global Rabbanut', attracting the support of Rabbis from all over Israel and around the world. This body would sit in an annual conference to adjudicate on the issues of the day.

- Following the founding of the State of Israel, R. Yehudah Leib Maimon, leader of the Mizrahi movement and Minister of Religion in Israel's First Knesset, began an initiative to restore the Sanhedrin. He wrote several articles in HaTzofeh and Sinai journals, which he then published as a comprehensive work on the laws and history of renewing Semicha and restoring the Sanhedrin.²⁵ In Shevat of 1951, he organized a conference in Tiberias²⁶, but opposition in the rabbinate was heavy and few rabbis attended. Among those opposed were Chief Rabbi Isaac HaLevi Herzog²⁷ and the Chazon Ish.

24. והרדב"ז כ' בזמנו שאין בנו ראויין לכך, וכש"כ אנו יתמי דיתמי. והמשא ומתן בזה מביא לידי גיחוך!

חזון איש ליקוטים לחלק ח' מ' א"ג

The Radvaz considered none in his generation (which included the Beit Yosef!) worthy of Semicha. To discuss this today, according to the Chazon Ish, is simply laughable²⁸, given the decline in the generations.²⁹

C4] 21ST CENTURY - A SANHEDRIN IN OUR TIME?

- In 2005³⁰, a group of rabbis in Israel joined together in Tiberias (!) to renew Semicha and restore the Sanhedrin³¹. The initial Semicha was given to R. Moshe Halberstam z'l, a leading Chassidic posek and member of the Bedatz Eidah Charedit. In turn, he conferred Semicha upon the other dayanim. Leading initial members included R. Dov Levanoni and R. Yisrael Ariel.
- 50,000 flyers were distributed to 4,500 communities in Israel. Seven hundred leading rabbis were contacted personally or by mail. It includes rabbis from diverse backgrounds: Charedi, religious-Zionist, Sephardic, Ashkenazic, Chassidic, Lithuanian, and others. Their seat of each member is given on condition that he will relinquish it to anyone greater in Torah who wishes to join.
- R. Adin Steinsaltz was appointed Nasi, but later left the group. The group claimed to have the support of other leading rabbanim of the time³², but this was disputed by many and the group has not gained public acceptance³³. It is clear from the website that the group was very active between 2005 and 2010 but its activity has clearly waned over the last 10 years.

25. Chiddush ha-Sanhedrin B'medinatenu ha-M'cheudeset (Jerusalem: Mossad Harav Kook, 1951).

26. The choice of Tiberias was specific, given the tradition that the restoration of the Sanhedrin will take place there. See Part 1 and Rambam Hilchot Sanhedrin 14:12.

27. For more on the controversial positions of Rav Maimon in this debate, see <https://seforimblog.com/2018/06/gems-from-rav-herzogs-archive-part-2/>

28. Many rabbis of the time made the comparison with Napoleon's 'Sanhedrin', given the close connections of Rav Maimon with the Israeli government.

29. This exact argument was also made by Chief Rabbi Herzog in a letter at the time to Rav Maimon.

30. See https://en.wikipedia.org/wiki/2004_attempt_to_revive_the_Sanhedrin for a detailed account of the formation and activities of the new body and reaction to it in different parts of the Jewish world and beyond.

31. See <http://www.thesanhedrin.org>

32. Including Rav Eliyashiv, Rav Ovadia Yosef and Rav Zalman Nechemia Goldberg. The son of Rav Mordechai Eliyahu was one of the ordained rabbis.

33. See two articles by Rabbi Yirmiyahu Kagenoff at <https://rabbikaganoff.com/tag/semicha/> for a historical account and a skeptical approach to modern developments. Rabbi Kagenoff is scathing concerning the validity and authenticity of the 2004 Sanhedrin group. Whilst many of his points are valid, his essay clearly reflects a heavy charedi hashkafic bias. In particular, he makes no mention at all of the 20th Century positions of any of the Religious Zionist gedolei haposkim.